

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2016/2042**2016 m. rugsėjo 1 d.****dėl pagalbos schemos SA.38418 – 2014/C (ex 2014/N), kurią ketina taikyti Vokietija, siekdama remti filmų gamybą ir platinimą***(pranešta dokumentu Nr. C(2016) 5551)***(Autentiškas tik tekstas vokiečių kalba)****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi trečiąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtas nuostatas ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į tas pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) 2014 m. kovo 4 d. raštu Vokietija pranešė Komisijai apie pagalbos schemos, kuria siekiama remti filmų gamybą ir platinimą (Filmų rėmimo įstatymas, vok. *Filmförderungsgesetz*, toliau – FFG), pakeitimą. 2014 m. balandžio 17 d. ir 2014 m. liepos 16 d. raštais Vokietija pateikė Komisijai papildomos informacijos.
- (2) 2014 m. spalio 17 d. raštu Komisija Vokietiją informavo, kad nusprendė dėl priemonės pradėti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą.
- (3) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą (toliau – sprendimas pradėti procedūrą) buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija paragino suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas.
- (4) 2014 m. gruodžio 11 d. raštu Vokietija pateikė savo pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą.
- (5) Be to, Komisija gavo suinteresuotųjų šalių pastabas. Komisija perdavė jas Vokietijai, kad ši galėtų pareikšti nuomonę; Vokietija savo nuomonę pateikė 2015 m. kovo 5 d. raštu.

2. IŠSAMUS PRIEMONĖS APIBŪDINIMAS**2.1. Schemos apibūdinimas ir turinys**

- (6) Schemos teisinis pagrindas yra FFG su pakeitimais, padarytais VII pakeitimo įstatymu, kuriame pateikiamos audiovizualinių kūrinių rėmimo, kurių vykdo Vokietijos federalinė kino taryba (toliau – FFA), sąlygos. Komisija schemą patvirtino 2013 m. gruodžio 3 d. bylos SA.36753 sprendimu iki 2016 m. gruodžio 31 d. Numatytas šios schemos pakeitimas, apie kurį pranešta, yra susijęs su finansiniu užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikimo subjektų, neturinčių buveinės ar padalinio Vokietijoje, rėmimu ir tokių paslaugų teikėjų apmokestinimu.
- (7) Dabartinė federalinė filmų gamybos, platinimo ir rodymo rėmimo schema finansuojama renkant iš kino ir vaizdo kūrinių pramonės įmonių ir televizijos transliuotojų specialų mokestį. Mokestinė prievolė taikoma kino teatrų veiklos vykdytojams ir vaizdo laikmenų bei užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams. FFA atskaitomo

⁽¹⁾ OL C 437, 2014 12 5, p. 57.⁽²⁾ Žr. 1 išnašą.

filmų mokesčio dydis priklauso nuo atitinkamos kino filmų rodymo apyvartos. Kino teatrų veiklos vykdytojai mokesčių moka pagal kiekvieno kino teatro bilietų kasų apyvartą. Vaizdo laikmenų ir užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjai mokesčių moka nuo savo grynosios metinės apyvartos, viršijančios 50 000 EUR ⁽³⁾.

- (8) Schema yra iš dalies keičiama dėl sparčios technologijų plėtros, ypač filmų platinimo srityje. Privačiuose namų ūkiuose filmai vis dažniau žiūrimi internetu, o fizinių duomenų laikmenų nuomos reikšmė vis mažėja. Atitinkamų paslaugų, šiuo atveju – filmų teikimo žiūrėti privačiame rate, teikėjų įsisteigimo vieta tampa vis mažiau svarbi sėkmingam verslo modeliui. Paslaugų teikėjai savo paslaugas gali teikti iš pasirinktos vietos, taip pat kitoms vietovėms. Nėra jokių didelių transporto išlaidų arba fizinio buvimo išlaidų. Norint vartotojams priimančiojoje valstybėje narėje teikti užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, nereikia turėti buveinės ar padalinio. Priemonė, kurią Vokietija ketina įgyvendinti priimdama siūlomą pakeitimą, yra susijusi su finansiniu filmų platinimo teikiant užsakomąsias vaizdo programų paslaugas rėmimu. Iki šiol parama galėjo būti skiriama tik užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams, turintiems buveinę ar padalinį Vokietijoje. Ateityje parama galės naudotis užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjai, neturintys buveinės ar padalinio Vokietijoje, bet norintys teikti savo interneto paslaugas, skirtas Vokietijoje gyvenantiems klientams, vokiečių kalba.
- (9) Be to, FFG 66a straipsnio 2 dalis yra pritaikoma siekiant finansuoti schemą, kad būtų atsižvelgta į šį pakeitimą, taip pat siekiant užtikrinti, kad užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams, turintiems buveinę ar padalinį už Vokietijos ribų, pripažinus jų tinkamumą gauti paramą taip pat būtų taikoma mokesstinė prievolė. Mokestis renkamas nuo apyvartos, kurią atitinkamos įmonės pasiekia siūlydamos produktus, už kuriuos gali būti teikiama parama, t. y. siūlydamos paslaugas internetu vokiečių kalba klientams Vokietijoje, jei šiai apyvartai įmonės buveinės vietoje nėra taikomas panašus mokestis, kuriuo remiami kino filmai.
- (10) Paramos priemonės pritaikymą užsienyje įsisteigusiems užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams Vokietija grindžia visų pirma tuo, kad apskritai atsiranda vis daugiau užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjų, platinančių ir rodančių filmus, antra, tuo, kad stambūs ir tarptautiniu mastu veikiantys užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjai Sąjungoje įsteigia tik vieną padalinį, iš kurio paslaugas teikia kelioms arba visoms valstybėms narėms. Išplėtimu siekiama ir išlaikyti FFG sistemą ir koncepciją: Vokietijoje bet kokioje laikmenoje platinami filmai užtikrina pajamas federaliniam fondui, iš kurio lėšų remiami įvairūs kultūriniai tikslai, įskaitant filmų gamybą ir platinimą.
- (11) Nagrinėjant lėšų, gautų iš šalyje ir užsienyje įsisteigusių vaizdo įrašų teikėjų mokamų mokesčių, panaudojimą, 30 % šių lėšų skiriama siekiant remti filmų platinimą vaizdo laikmenomis arba užsakomosiomis vaizdo programų paslaugomis; likusi suma kartu su kino teatrų veiklos vykdytojų ir televizijos transliuotojų mokamais mokesčiais kitais kanalais bus skiriama filmų gamybai ir platinimui remti. Asignuotoji 30 % dalis yra vienintelė vaizdo įrašų platinimo rėmimo priemonė.
- (12) Priemonė, apie kurią pranešta, turi įsigalioti dieną, kai ją patvirtins Komisija, ir galioti iki 2016 m. gruodžio 31 d. Iš vaizdo laikmenų tiekimo rinkai mokesčio per metus gali būti surinkta apie 13 mln. EUR pajamų.

2.2. Pagalbos buvimas

- (13) Kaip nurodyta sprendime pradėti procedūrą, aprašoma priemonė yra valstybės pagalba, apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje. Pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrą prekių gamybą, iškreipia konkurenciją arba gali ją iškreipti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai. Aprašoma priemonė atitinka visas privalomas sąlygas, kad būtų laikoma pagalba. Finansinė parama filmų platinimui teikiama iš valstybinių išteklių, ji įmonėms suteikia ekonominį pranašumą. Šis pranašumas yra atrankusis ir gali iškreipti konkurenciją bei prekybą vidaus rinkoje arba kelti tokią grėsmę.

⁽³⁾ Vaizdo įrašų pramonei taikomas mokestis siekia 1,8 %, kai apyvarta neviršija 30 mln. EUR, 2,0 %, kai apyvarta yra 30–60 mln. EUR, ir 2,3 %, kai apyvarta viršija 60 mln. EUR.

- (14) FFG numatyta valstybės parama teikiama iš lėšų, kurios gaunamos iš įvairių FFG nustatytų parafiskalinių mokesčių. Iš mokesčių gautas pajamas FFA, viešosios teisės subjektas, skiria filmų gamybai ir platinimui remti. Taigi priemonė finansuojama iš valstybinių išteklių ir yra priskirtina valstybei.
- (15) Pagalbos, numatytos nagrinėjamoje schemoje, gavėjai – filmų gamintojai, scenarijų autoriai, filmų platintojai, kito teatrų veiklos vykdytojai – vykdo ekonominę veiklą, todėl turi būti laikomi įmonėmis. Valstybės parama suteikia pranašumą, kurio įprastomis rinkos sąlygomis valstybės pagalbos gavėjai neturėtų. Be to, schema yra atrankioji, nes valstybės pagalba gali būti suteikiama tik įmonėms, užsiimančioms filmų gamyba, platinimu ir rodymu.
- (16) Filmų gamybos ir platinimo rinka yra tarptautinė. Valstybės pagalbos gavėjai tarptautiniu mastu konkuruoja su kitų valstybių narių gamintojais ir platintojais. Vadinas, ši priemonė, skirta filmų gamybai ir platinimui ir rodymui remti, daro poveikį konkurencijai ir prekybai tarp valstybių narių ir yra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

2.3. Procedūros inicijavimo priežastys

2.3.1. Iš dalies pakeistos pagalbos schemos, skirtos užsakomosioms vaizdo programų paslaugoms, suderinamumas su SESV 107 straipsnio 3 dalies d punktu

- (17) Planuojama priemonė, t. y. finansinis užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjų, neturinčių buveinės ar padalinio Vokietijoje, rėmimas ir mokesčių rinkimas iš tokių paslaugų teikėjų, yra schemos, kurią Komisija patvirtino iki 2016 m. gruodžio 31 d., pakeitimas. Valstybės pagalbos vertinimo kriterijai nuo paskutinio schemos patvirtinimo nepasikeitė. Planuojamas pakeitimas susijęs tik su pagalba filmų platinimui teikiant užsakomąsias vaizdo programų paslaugas ir užsienio paslaugų teikėjų apmokestinimu.
- (18) Komisija jau yra paskelbusi, kad pagalba filmų platinimui teikiant užsakomąsias vaizdo programų paslaugas apskritai yra suderinama su SESV 107 straipsnio 3 dalies d punktu (*). Tai, kad į nagrinėjamos pagalbos gavėjų ratą įtraukiamos ne Vokietijoje įsisteigusios įmonės, nedaro neigiamo poveikio pagal minėtą straipsnį atliekamo suderinamumo vertinimo rezultatui.

2.3.2. Galimi kitų Sąjungos teisės nuostatų pažeidimai

- (19) Atlikdama vertinimą Komisija taip pat turi patikrinti, ar pagalbos priemonės finansavimas yra suderinamas su kitomis Sąjungos teisės nuostatomis, ne vien konkurencijos taisyklėmis, jei finansavimas yra neatskiriama pagalbos priemonės sudedamoji dalis. Taip būna atvejais, kai egzistuoja tiesioginis paskirties ryšys tarp mokesčio ir pagalbos: mokesstinės pajamos skiriamos pagalbai finansuoti, o mokesčio dydis yra tiesiogiai susijęs su pagalbos dydžiu (**). Jei tokiu atveju mokestis prieštarauja kitoms Sutarties nuostatomis, Komisija negali paskelbti pagalbos schemos, kurioje nustatytas tas mokestis, suderinama su vidaus rinka (**).
- (20) Schemoje, apie kurią pranešama, nurodyta, kad 30 % pajamų, gautų iš vaizdo įrašų teikėjų mokamų mokesčių, bus skiriama filmų platinimui finansuoti. Siekiant finansuoti tokio tipo pagalbą paprastai neskiriama jokių kitokių lėšų. Taip atsiranda ryšys tarp finansinės paramos vaizdo įrašų platinimui ir pajamų, gaunamų renkant šios veiklos mokesčius, nes iš mokesčių gautos pajamos yra vienintelis finansavimo šaltinis, skirtas vaizdo įrašų platinimui remti, ir daro tiesioginę įtaką pagalbai skiriamų lėšų kiekiui. Taip yra nustatomas privalomas paskirties ryšys tarp mokesčio ir paramos ir turi būti nustatyta, ar priemonė atitinka ir kitas Sąjungos teisės nuostatas, ne vien konkurencijos taisykles.
- (21) Vadinas, būtina patikrinti, ar mokesstinės prievolės išplėtimas užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams už Vokietijos ribų yra suderinamas su SESV 110 straipsniu, pagal kurį jokia valstybė narė negali nustatyti mokesčių kitų valstybių narių prekėms, jei tokių mokesčių ji nėra nenustačiusi panašioms šalyje gaminamoms

(*) 2013 m. gruodžio 3 d. Komisijos sprendimas byloje dėl pagalbos SA.36753 – Vokietija, Filmų rėmimo įstatymas, susijęs su 2008 m. gruodžio 10 d. Komisijos sprendimo byloje N 477/2008 – Vokietija, Vokietijos filmų rėmimo įstatymas, 80–95 konstatuojamosiomis dalimis.

(**) Sprendimo *Régie Networks*, C–333/07, EU:C:2008:764, 99 punktas; 2014 m. birželio 11 d. Sprendimo *DTS Distribuidora de Televisión Digital / Komisija*, T–533/10, Rink., apeliacija vis dar nagrinėjama, EU:T:2014:629, 51 punktas, ir Sprendimo *Telefónica de España / Komisija*, T–151/11, Rink., apeliacija vis dar nagrinėjama, EU:T:2014:631, 101 punktas.

(**) Sprendimo *DTS Distribuidora de Televisión Digital / Komisija*, pirmiau pacituoto 5 išnašoje, EU:T:2014:629, 50 punktas, ir Sprendimo *Telefónica de España / Komisija*, pirmiau pacituoto 5 išnašoje, EU:T:2014:631, 100 punktas.

prekėms. Be to, būtina patikrinti, ar mokesčiai pažeidžia Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/13/ES (7) nuostatas dėl jurisdikcijos kitose valstybėse narėse įsisteigusių užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjų atžvilgiu.

2.3.2.1. SESV 110 straipsnis

- (22) Šiuo požiūriu mokesčiai būtų nesuderinamas su 110 straipsniu ir būtų draudžiamas, jei juo būtų sudaromos diskriminuojančios sąlygos importuojamam produktui, vadinasi, jei jis iš dalies kompensuotų konkretaus nacionalinio produkto apmokestinimą (8).
- (23) Todėl parafiskaliniai mokesčiai, tokie kaip aprašytoje schemoje numatyti mokesčiai, gali būti nesuderinami su SESV 110 straipsniu, jei taikant schemą remiami tik šalies paslaugų teikėjai arba jei šalies paslaugų teikėjai yra skatinami labiau nei konkurentai iš kitų valstybių narių. Tokiu atveju importuojamoms paslaugoms negali būti taikomas koks nors mokesčiai, nes būtų pažeidžiama SESV. Tačiau jei kitose valstybėse narėse esančių paslaugų teikėjų, kuriems taikoma mokesstinė prievolė, teikiamos paslaugos pritaikius schemą yra remiamos taip pat, kaip ir šalyje įsisteigusių paslaugų teikėjų, SESV 110 straipsnis nėra pažeidžiamas.
- (24) Net jei šiuo atveju schemoje numatyta, kad užsienio paslaugų teikėjai taip pat gali būti remiami jų nediskriminuojant, vien to neužtenka. Be to, būtina atmesti galimybę, kad dėl paramos sąlygų šalyje įsisteigusiems veiklos vykdytojams struktūriškai iš tikrųjų nebus sudaromos palankesnės sąlygos.
- (25) Komisija paragino Vokietiją ir visas suinteresuotąsias šalis pateikti nuomonę ir visą reikalingą informaciją dėl schemos suderinamumo su SESV 110 straipsniu.

2.3.2.2. Direktyva 2010/13/ES

- (26) Priemone, apie kurią pranešama, kitose valstybėse narėse įsisteigusiems užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams nustatomas mokesčiai, kurio dydis priklauso nuo šių Vokietijos rinkai teikiamų paslaugų apyvartos. Todėl kyla klausimas, ar šiam mokesčiui taikoma Direktyva 2010/13/ES.
- (27) Pagal Direktyvos 2010/13/ES 13 straipsnį valstybės narės užtikrina, kad, kai įmanoma, jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamos užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos tinkamomis priemonėmis skatintų galimybes kurti Europos kūrinius ir su jais susipažinti. Kaip tokios paramos pavyzdžiai 13 straipsnyje nurodytas finansinis įnašas, kuriuo iš tokių paslaugų remiamas Europos kūrinių kūrimas ir teisių į juos įsigijimas, arba Europos kūrinių dalies nustatymas ir jų garsinimas užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų programų kataloge. Kaip nurodyta 19 konstatuojamojoje dalyje, Direktyva 2010/13/ES nedaro poveikio valstybių narių ir jų valdžios institucijų atsakomybei už programų transliavimo organizavimą (įskaitant licencijavimą, administracinio leidimų suteikimo ar apmokestinimo sistemas), finansavimą bei programų turinį.
- (28) Pažymėtina, kad Direktyvos 2010/13/ES įsigaliojimo metu užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų, kurių teikėjai neturi buveinės priimančiojoje valstybėje narėje, reikšmė buvo mažesnė. Iki šiol jų rinkos dalis gerokai padidėjo. Užsakomųjų vaizdo programų paslaugų rinkos vertė 2014 m. Europos Sąjungoje siekė 2,501 mlrd. EUR, vadinasi nuo 2010 m. ji padidėjo 272 %. Vokietijoje šios rinkos paslaugų vertė 2014 m. siekė 315,2 mln. EUR, o tai atitinka padidėjimą 172 % nuo 2010 m. (9)
- (29) Jei FFG reiktų laikyti priemone, kuria įgyvendinamas Direktyvos 2010/13/ES 13 straipsnis, Vokietijos jurisdikcija kitose valstybėse narėse įsisteigusių užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjų atžvilgiu turėtų būti vertinama atsižvelgiant į direktyvoje pateiktas jurisdikcijos nuostatas. Remiantis Direktyvos 2010/13/ES 2 straipsnio 1 dalimi, 2 dalies a punktu ir 3 dalimi, valstybių narių jurisdikcijai, vadovaujantis direktyvoje pateiktomis konkrečiomis nuostatomis, priklauso žiniasklaidos paslaugos, kurias jų jurisdikcijai yra perdavę jų valstybėje įsisteigę paslaugų teikėjai. Pagal Direktyvos 2010/13/ES 3 straipsnio 1 dalį „valstybės narės užtikrina audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų priėmimo laisvę ir savo teritorijoje neriboja jų perdavimo iš kitų valstybių narių dėl priežasčių, kurios patenka į šia direktyva koordinuojamas sritis“.

(7) 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 95, 2010 4 15, p. 1).

(8) Komisijos sprendimo 2000/116/EB byloje C 34/1997 dėl iš parafiskalinių mokesčių finansuojamos Nyderlandų valstybės pagalbos, skirtos dekoratyviniams augalams (OL L 34, 2000 2 9, p. 20), 63 konstatuojamoji dalis.

(9) European Audiovisual Observatory – Trends in Video-on-Demand revenues, p. 3–4, <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd>.

- (30) Jei Direktyva 2010/13/ES taikoma, valstybė narė, kurioje yra įsisteigęs žiniasklaidos paslaugų teikėjas, privalo užtikrinti, kad būtų laikomasi taisyklių, taikomų jos jurisdikcijai priklausančioms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms. Galimos priežastys nukrypti nuo šio principo užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų atveju yra išvardytos Direktyvos 2010/13/ES 3 straipsnio 4 dalies a punkte.
- (31) Todėl Komisija savo sprendime pradėti procedūrą pareiškė abejonių dėl esamos valstybės pagalbos FFG pakeitimo, apie kurį pranešta, suderinamumo su vidaus rinka. Ypač buvo abejojama dėl paramos filmų platinimui iš fondo lėšų, kurios, be kita ko, yra gaunamos iš už Vokietijos ribų įsisteigusių užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjų, suderinamumo su Direktyva 2010/13/ES.

3. SUINTERESUOTŪJŲ ŠALIŲ PATEIKTOS PASTABOS

- (32) Komisija gavo 10 suinteresuotųjų šalių pastabas: Nuomones pareiškė Vokietijos visuomeniniai transliuotojai ARD ir ZDF, *Verband Privater Rundfunk und Telemedien e.V.* (Privaciųjų transliuotojų ir televizinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų asociacija, toliau – VPRT), *European Digital Media* (toliau – EDiMA), Vokietijos kabelinių tinklų transliuotojų asociacija (toliau – ANGA), viešasis filmų fondas *Mitteldeutsche Medienförderung GmbH* (toliau – MDM), *Spitzenorganisation der Deutschen Filmwirtschaft e.V.* (Vokietijos kino pramonės organizacija, toliau – SPIO), atstovaujanti savo nariams, užsiimantiems filmų gamyba, kino technika ir filmų platinimu, kino teatrų veiklos vykdytojai (*AG Kino* ir *HDF Kino*) ir Vokietijos kino prodiuserių susivienijimas (toliau – Prodiuserių sąjunga). Viena suinteresuotoji šalis paprašė jos tapatybės viešai neatskleisti.

3.1. Galimas SESV 110 straipsnio pažeidimas

- (33) Viena vertus, suinteresuotoji šalis, kurios tapatybė negali būti atskleista (toliau – įmonė X), nuogaustauja, jog SESV 110 straipsnis yra pažeidžiamas. Nors schemeje numatyta, jog užsienio paslaugų teikėjai taip pat gali būti remiami jų nediskriminuojant, šalyje įsisteigusiems veiklos vykdytojams yra faktiškai sudaromos palankesnės sąlygos.
- (34) Tai gali pasireikšti kaip diskriminacija, nes visi dėl skiriamos pagalbos sprendžiančio komiteto nariai bent jau šiuo metu yra vokiečiai. Paramos lėšos ešą skiriamos savo nuožiūra taip, kad jos greičiausiai atitenka Vokietijos įmonėms. Be to, įmonė X teigia, kad užsienio paslaugų teikėjai siūlo daugiau užsienio turinio net jei jie orientuojasi į Vokietijos publiką. Kadangi jie siūlo mažiau vokiškų filmų, tik nedidelė dalis jų filmų gali pretenduoti į platinimo pagalbą. Be to, užsienio užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjai privalo įveikti kalbos barjerą, nes svarbios nuostatos ešą pateiktos tik vokiečių kalba, o paraiškos gali būti teikiamos tik vokiškai.
- (35) Įmonė X kritikuoja nedidelį vienam filmui skiriamos pagalbos dydį, taip pat tai, kad tokio tipo pagalba skiriama apskritai mažai daliai užsakomųjų vaizdo programų paslaugų, palyginti su vaizdo įrašais, parduodamais DVD ar Blu-ray diskuose. Taip pat skundžiamasi, kad mokestis renkamas nuo visų filmų apyvartos, neatsižvelgiant į tai, ar platinimo pagalba filmams buvo skirta kaip Vokietijos, ar kaip Europos filmams. Be to, šalyje įsisteigusiems užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams mokestis ešą mažiau aktualus, nes kai kurie iš jų yra vertikalčiai integruoti užsakomųjų vaizdo programų ir televizijos bei kabelinių tinklų paslaugų teikėjai, taip pat galintys pasinaudoti gamybos pagalba, kurią teikia Vokietijos filmų rėmimo fondas, kurio iplaukas sudaro užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjų įmokos.
- (36) Kita vertus, ANGA, kuri taip pat atstovauja užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams, išvelgia šalyje įsisteigusių paslaugų teikėjų diskriminaciją, nes šie paslaugų teikėjai taip pat turi mokėti privalomą mokesčių už šalyje siūlomą turinį, o užsienio konkurentai, kurie su jais toje pačioje rinkoje konkuruoja teikdami prie kliento poreikių pritaikytus pasiūlymus, neprivalo nuo savo atitinkamos apyvartos mokėti jokių mokesčių tik todėl, kad jų buveinė yra užsienyje. SPIO, VPRT, Prodiuserių sąjunga ir MDM taip pat teigia, kad dėl mokesčio galiausiai bus diskriminuojami šalies paslaugų teikėjai. Remiantis SPIO duomenimis, didžiausią apyvartą Vokietijoje pasiekia 13 užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjų, iš kurių 6 įsisteigę užsienyje. Į šią statistiką neįtraukiamas neseniai į rinką patekęs pirmaujantis JAV užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjas, nes jo padalinys yra Nyderlanduose. SPIO vertinimu, svarbiausias apmokestinimo veiksnys turėtų būti ne daugumą atsitiktinė paslaugų

teikėjo vieta. Skaitmeniniame amžiuje paslaugų teikėjui vidaus rinkoje reikia ne daugiau kaip vieno padalinio. Didesnę reikšmę apmokestinant turėtų turėti klausimas, ar paslaugų turėtojas įsigyja Vokietijos rinkai skirtą licenciją, kuri jam suteikia galimybę šioje šalyje vykdyti sandorius su galutiniais vartotojais. Be to, SPIO pateikia savo gautus duomenis, iš kurių matyti, kad užsienio užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjai siūlydami savo paslaugas Vokietijos kūriniams teikia tokią pačią svarbą kaip ir šalyje įsisteigę paslaugų teikėjai.

3.2. Suderinamumas su Direktyva 2010/13/ES

- (37) Pagal Direktyvą 2010/13/ES įmonė X ir EDiMA laikosi nuomonės, kad schema, apie kurią pranešta, yra priemonė, skirta prieigai prie Europos kūrinių pagal šios direktyvos 13 straipsnio 1 dalį remti, ir pažeidžia kilmės šalies principą.
- (38) Visos likusios suinteresuotosios šalys pritarė Vokietijos pasiūlymui ir laikėsi nuomonės, kad mokestis nepažeidžia Direktyvos 2010/13/ES 13 straipsnio 1 dalies, susijusios su 2 ir 3 straipsniais.

4. VOKIETIJOS PASTABOS

- (39) Vokietija teigia, jog visos valstybės narės yra suinteresuotos neleisti įmonėms rinktis įmonės buveinės daugiausia dėl mokesčių teisės priežasčių, nes tokiu atveju atsiranda iškreipta kino srityje dirbančių subjektų konkurencija dėl įsisteigimo vietos. Neįtraukus užsienio užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjų, kurie yra įsisteigę už Vokietijos ribų ir teikia paslaugas Vokietijos klientams, būtų daromas neigiamas poveikis Europos kūrinių populiarinimui.

4.1. Galimas SESV 110 straipsnio pažeidimas

- (40) Vokietija patvirtina savo įsitikinimą, kad planuojamas mokestis užsienio užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams ir praktikoje nesuteiks pranašumo šalyje įsisteigusiems veiklos vykdytojams, palyginti su užsienio veiklos vykdytojais. Įmonės X tvirtinimas, kad paramos lėšos bus skiriamos tik Vokietijos įmonėms, nes jas skiriantį komitetą sudaro vokiečiai, Vokietijos nuomone, yra nepagrįstas. Rėmimo kriterijus yra ne pareiškėjo buveinė, o kultūrinė ir kūrybinė audiovizualinių darbų, kurių platinimo parama nagrinėjama, kokybė. Vokietija pripažįsta, kad užsienio užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjai siūlo ganėtinai daug vokiškų filmų, kuriems gali būti teikiama parama, ir tai vertina palankiai.
- (41) Nepagrįstas esąs ir argumentas, kad užsienio įmonės siūlo didesnę dalį užsienio turinio, vadinasi, mažiau filmų, kuriems gali būti skiriama platinimo parama, nors mokestis renkamas nuo visos apyvartos, gautos iš visų filmų pasiūlos. Visų pirma nėra daromas skirtumas tarp šalyje ir užsienyje įsisteigusių paslaugų teikėjų. Šalyje įsisteigusių paslaugų teikėjų, siūlančių daugiausia tokius filmus, kuriems negali būti teikiama parama, padėtis būtų tokia pati. Antra, tai nėra netiesioginė diskriminacija, nes užsienio įmonės faktiškai siūlo ne mažiau filmų, kuriems gali būti teikiama parama, nei šalyje įsisteigę jų konkurentai, o net ir daugiau, kaip rodo Europos audiovizualinės observatorijos duomenys, pateikti Komisijos komunikate dėl Europos kino skaitmeniniame amžiuje ⁽¹⁰⁾.
- (42) Vokietija taip pat atmeta argumentą, kad užsienio užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjai turi įveikti kalbos barjerą. Mokestinė prievolė taikoma tik tiems paslaugų teikėjams, kurie aktyviai siūlo savo paslaugas vokiečių kalba Vokietijos rinkai; jie šiaip ar taip privalo būti susipažinę su atitinkamomis teisinėmis nuostatomis. Kitais atvejais fondas prirėkęs paslaugų teikėjams teikia informaciją ir anglų kalba.
- (43) Kalbėdama apie, kaip teigiama, nedidelį vienam filmui teikiamos platinimo pagalbos dydį ir apskritai tai, kad tik maža šios pagalbos dalis skiriama platinimui teikiant užsakomąsias vaizdo programų paslaugas, Vokietija laikosi nuomonės, kad platinimo pagalbos teikimo sąlygos nesiskiria nuo įvairių formų techninės pagalbos teikimo. Niekada negali būti skiriama parama, pvz., bendros techninės infrastruktūros, skirtos filmams įvairiose laikmenose teikti, išlaidoms padengti. Pagalba teikiama konkrečiam kūriniui, kuris gali būti remiamas.
- (44) Nagrinėdama argumentą, kad šalyje įsisteigusiems užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams mokestis mažiau aktualus, nes kai kurie iš jų yra vertikaliai integruoti užsakomųjų vaizdo programų paslaugų ir televizijos bei kabelinių tinklų paslaugų teikėjai, Vokietija aiškina, jog, pirma, tokių paslaugų teikėjų yra tik keletas, antra, šiame argumente neatsižvelgiama į tai, kad šių įmonių transliavimo padaliniai taip pat turi mokėti įmokas į filmų fondą.

⁽¹⁰⁾ COM(2014) 272 final, p. 4 ir 5: „Kalbant apie Europos filmus, iš turimų duomenų matyti, kad viena pasaulinio masto bendrovė (vykdanti veiklą 26 ES šalyse) pagrindinėse nacionalinėse parduotuvėse parduoda daugiau ES populiarių ir Europos kino apdovanojimus laimėjusių filmų negu nacionaliniai VOD teikėjai.“

4.2. Suderinamumas su Direktyva 2010/13/ES

- (45) Vokietija laikosi nuomonės, kad planuojamas mokestis nepatenka į Direktyvos 2010/13/ES taikymo sritį, vadinasi, nepažeidžia jos 13 straipsnio 1 dalies, susijusios su 2 ir 3 straipsniais. Mokestis negali būti laikomas reguliavimo priemone, darančia poveikį žiniasklaidos paslaugoms, jų programoms ir platinimui. Filmų rėmimas nėra suderintas Sąjungos mastu. Mokesčio atskaitymas žiniasklaidos paslaugos naudojimo vietoje arba prašymo ją teikti metu taip pat atitinka principus, kurie nuo 2015 m. sausio 1 d. yra taikomi Sąjungos paslaugų apmokes-tinimui PVM.
- (46) Atsižvelgiant į sparčiai augančią užsienio užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjų rinkos dalį, Vokietijos paslaugų teikėjams susidarytų nepalanki konkurencinė padėtis, jei jie ir toliau privalėtų mokėti mokestį, kurio nemokėtų jų užsienio konkurentai, vykdančys veiklą šalies rinkoje. Pvz., paslaugos *iTunes* teikėjas, neturintis padalinio Vokietijoje, jau dabar yra pirmaujantis vokiškų filmų užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjas.

5. PRIEMONĖS ĮVERTINIMAS

5.1. Pagalbos buvimas

- (47) Kaip nurodyta šio sprendimo 13–16 konstatuojamosiose dalyse, aprašoma priemonė yra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Finansinė parama filmų platinimui teikiama iš valstybinių išteklių, ji įmonėms suteikia ekonominį pranašumą, šis pranašumas yra atrankusis ir gali iškraipyti konkurenciją bei prekybą vidaus rinkoje arba kelti tokią grėsmę.

5.2. Iš dalies pakeistos pagalbos schemos, skirtos užsakomosioms vaizdo programų paslaugoms, suderi-namumas su SESV 107 straipsnio 3 dalies d punktu

- (48) Planuojama priemonė, t. y. finansinis užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjų, neturinčių buveinės ar padalinio Vokietijoje, rėmimas ir mokesčių rinkimas iš tokių paslaugų teikėjų, yra schemos, kurią Komisija patvirtino iki 2016 m. gruodžio 31 d., pakeitimas. Valstybės pagalbos vertinimo kriterijai nuo paskutinio schemos patvirtinimo nepasikeitė.
- (49) Komisija jau yra paskelbusi, kad pagalba filmų platinimui teikiant užsakomąsias vaizdo programų paslaugas apskritai yra suderinama su SESV 107 straipsnio 3 dalies d punktu.⁽¹¹⁾ Sprendime pradėti procedūrą ji jau pareiškė, kad tai, jog į nagrinėjamos pagalbos gavėjų ratą yra įtraukiamos ne Vokietijoje įsisteigusios įmonės, nedaro neigiamo poveikio pagal minėtą straipsnį atliekamo suderinamumo vertinimo rezultatui.

5.3. Galimi kitų Sąjungos teisės nuostatų pažeidimai

5.3.1. Atitiktis SESV 110 straipsniui

- (50) Naujas mokestis nepažeidžia SESV 110 straipsnio. Užsienio užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjai praktikoje taip pat gali prašyti suteikti paramą. Kaip teigia Vokietija, schemoje yra numatyta veiksmingų priemonių, kurios suteikia galimybę užsienio užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams lygiai taip pat kaip ir Vokietijoje esantiems konkurentams teikti paraiškas dėl platinimo paramos suteikimo.
- (51) Užsienio įmonės lygiai taip pat kaip ir Vokietijoje įsisteigusios įmonės gali gauti informaciją apie galimybę gauti paramą. Bet kuriuo atveju jos apie tai sužino individualiai, kai turi mokėti įmokas į fondą, kurio lėšos skiriamos filmų platinimo paramai. Be to, pagalba suteikiama tik pateikus prašymą, o užsienio įmonių paraiškos nagrinėjamos lygiai taip pat kaip ir Vokietijos įmonių. Atrankos komitetas privalo vertinti filmus, dėl kurių pateikiami prašymai skirti paramą, tik pagal jų kultūrinę kokybę. Todėl veiklos vykdytojo padalinys nėra kriterijus, kurį gali taikyti atrankos komitetas priimdamas sprendimą.
- (52) Be to, užsienio paslaugų teikėjai, siūlantys filmus vokiečių kalba, kaip ir jų konkurentai Vokietijoje, gauna ir netiesioginę naudą dėl Vokietijos filmų gamybos rėmimo. Teikiant šią paramą užtikrinama ilgalaikė Vokietijoje remiamų filmų, kuriuos užsienio paslaugų teikėjai gali įtraukti į savo siūlomų filmų repertuarą, pasiūla. Tai patvirtina ir aplinkybė, kad vokiškų filmų dalis jų kataloguose yra panaši į šalyje įsisteigusių paslaugų teikėjų kataloguose esančių vokiškų filmų dalį.

⁽¹¹⁾ Žr. 4 išnašą.

- (53) Įmonė X pateikė argumentą, kad šalyje įsisteigusiems užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams mokeskis mažiau aktualus, nes kai kurie iš jų yra vertikalčiai integruoti užsakomųjų vaizdo programų ir televizijos bei kabelinių tinklų paslaugų teikėjai, galintys prašyti ir pagalbos gamybai. Šiame argumente neatsižvelgiama į tai, kad toks integruotų ir neintegruotų įmonių diferencijavimas nėra susijęs su įsisteigimo vieta. Poveikis Vokietijos televizijos ir užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams taip pat esą buvo skirtingas. Be to, ignoruojama tai, kad užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjai kuria filmus, kuriems gali būti teikiama parama.

5.3.2. Suderinamumas su Direktyva 2010/13/ES

- (54) Kyla klausimas, ar šis mokestis, kuris, kaip numatyta, turi būti renkamas nuo paslaugų, skirtų Vokietijos publikai, patenka į Direktyvos 2010/13/ES taikymo sritį. Šis mokestis mokamas į tam tikrą viešą fondą (FFA), kuris naudojamas įvairiems audiovizualinių kūrinių sektoriaus kultūriniais tikslams remti. 30 % mokesčio pajamų panaudojama filmų platinimui vaizdo laikmenomis ar teikiant užsakomąsias vaizdo programų paslaugas remti. Likusi suma kartu su kino teatrų veiklos vykdytojų ir televizijos transliuotojų mokamais mokesčiais kitais kanalais bus skiriama filmų gamybai ir platinimui remti.
- (55) Direktyvos 2010/13/ES 13 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamos užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos tinkamomis priemonėmis skatintų galimybes kurti Europos kūrinius ir prieigą prie jų. Tai gali būti, pvz., finansinis įnašas į tokias paslaugas, kuriuo būtų skatinamas Europos kūrinių kūrimas.
- (56) Dėl aplinkybės, kad nagrinėjamas mokestis skirtas finansuoti valstybės sektoriaus subjektui, kurio užduotis, be kita ko, yra skatinti Europos kūrinių kūrimą ir platinimą, kyla abejonė, ar šis mokestis patenka į Direktyvos 2010/13/ES 13 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Direktyvos 2010/13/ES 13 straipsnio 1 dalyje nenurodyta, ar Europos kūriniai turi būti remiami nedalyvaujant kitoms šalims, išskyrus užsakomųjų žiniasklaidos paslaugų teikėją.
- (57) Be to, gali kilti klausimas, ar mokestis, panašus į nagrinėjamą mokestį ir taikomas kurios nors valstybės narės paslaugoms, orientuotoms ir į kitos valstybės narės rinką, nepažeidžia Direktyvos 2010/13/ES 2 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtinto principo, kad valstybėje narėje įsisteigęs žiniasklaidos paslaugų teikėjas priklauso jos jurisdikcijai.
- (58) Buvo pasiūlytas Direktyvos 2010/13/ES pakeitimas, siekiant garantuoti, kad direktyvoje būtų tinkamai atsižvelgiama į tiesinę ir netiesinę audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų rinkos plėtrą. Šio pakeitimo pasiūlymą Komisija priėmė 2016 m. gegužės 25 d. ⁽¹²⁾ Jame aiškinama, kad valstybės narės turi teisę jų jurisdikcijai priklausantiems užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjams nustatyti prievolę finansiškai prisidėti remiant Europos kūrinių kūrimą. Siūlomą 13 straipsnio pakeitimu pirmiausia patikslinama, kad valstybės narės turi teisę užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjams, kurių veikla orientuota į jų teritorijoje esančius žiūrovus, tačiau kurie yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, nustatyti prievolę mokėti tokius įnašus. Šiuo atveju siūlomame pakeitime numatyta, kad finansinis įnašas yra grindžiamas tik pajamomis, gautomis priimančiojoje valstybėje narėje. Jei valstybė, kurioje įsisteigęs paslaugų teikėjas, nustato finansinį įnašą, ji atsižvelgia į visus valstybėse narėse nustatytus finansinius įnašus, į kuriuos jis orientuotas.
- (59) Komisija laikosi požiūrio, kad siūloma Direktyvos 2010/13/ES 13 straipsnio formuluotė tik paaiškina tai, kas buvo įmanoma pagal šiuo metu galiojančią direktyvą. Šis straipsnis, pateiktas šio sprendimo tikslais naudojamoje versijoje, neturi būti suprantamas taip, kad valstybei narei, kurioje yra įsisteigęs paslaugų teikėjas, priskiriama išimtinė kompetencija tam tikru mokesčiu apmokestinti užsakomųjų žiniasklaidos paslaugų teikėjus, kad šie mokėtų įnašą, kuriuo iš tokių paslaugų būtų remiamas Europos kūrinių kūrimas ir teisių į juos įsigijimas, Europos kūrinių dalis ir (arba) jų garsinimas užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų programų kataloge, nes straipsnio formuluotė nėra nei kategoriška, nei ribojanti. Be to, užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų mokestis yra tik priemonė, kurią gali taikyti jurisdikciją turinti valstybė narė, pavyzdys.
- (60) Dėl aiškinimo, kad kilmės šalies principas pagal Direktyvos 2010/13/ES 2 straipsnio 1 dalį taikomas tokiam mokesčiui, kuris yra nagrinėjamas šiuo atveju, susidarytų situacija, kai toje pačioje rinkoje veikiantiems paslaugų teikėjams galiotų skirtingos prievolės. Faktiškai išaiškinus, kad valstybė narė privalo užsakomųjų vaizdo programų

⁽¹²⁾ Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo, pasiūlymas (COM(2016) 287 final), <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/HTML/?uri=CELEX:52016PC0287&from=LT>.

paslaugų teikėjams, besiorientuojantiems į šios valstybės narės publiką, tačiau įsisteigusiams kitoje valstybėje narėje, netaikyti prievolės prisidėti prie Europos kūrinių populiarinimo, būtų diskriminuojami paslaugų teikėjai, įsisteigę pirmojoje paminėtoje valstybėje narėje ir apmokestinti tam tikru mokesčiu, nors tiek vieni, tiek kiti paslaugų teikėjai konkuruotų toje pačioje rinkoje.

- (61) Be to, tarpvalstybinių užsakomųjų vaizdo programų paslaugų rinkos dalies augimo mastas ir atitinkamas jų indėlio į filmų fondą dydis, kaip nustatyta 28 konstatuojamojoje dalyje, Direktyvos 2010/13/ES įsigaliojimo dieną dar nebuvo žinomi. Komisija pirmiausia tvirtina, kad priemonė, apie kurią pranešė Vokietija, pajamas, kurioms taikomas mokestis, aiškiai apribojo priimančiojoje valstybėje narėje gautomis pajamomis, iš kurių įsisteigimo valstybėje narėje dar nebuvo atskaitytas indėlio dydis.
- (62) Vadinas, Direktyvos 2010/13/ES atžvilgiu nekyla abejonių dėl mokesčio taikymo tam tikriems užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams, teikiantiems paslaugas iš ne Vokietijos teritorijoje esančios vietos.

6. IŠVADA

- (63) Todėl Komisija daro išvadą, kad FFG pagalbos schemos pakeitimas, kurį ketina įgyvendinti Vokietija, siekdama remti vaizdo įrašų platinimą teikiant užsakomąsias žiniasklaidos paslaugas, yra suderinamas su SESV 107 straipsnio 3 dalies d punktu ir 110 straipsniu ir nepažeidžia Direktyvos 2010/13/ES,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Priemonė, kurią Vokietija planuoja įgyvendinti Filmų rėmimo įstatymu su pakeitimais, padarytais VII pakeitimo įstatymu, yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies d punktą.

Todėl priemonę leidžiama įgyvendinti.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Priimta Briuselyje 2016 m. rugsėjo 1 d.

Komisijos vardu
Margrethe VESTAGER
Komisijos narė